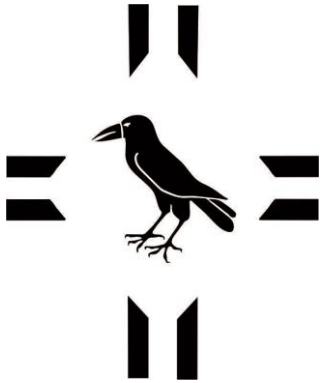

CULTURA

El filòsof francès Jean Guitton (1901-1999), va néixer en una família nombrosa i catòlica, amic personal de Montini, que després fou el papa Pau VI, va participar al Concili Vaticà II, convidat pel papa Joan XXIII.

Guitton va escriure una obra juntament amb Jacques Lanzmann, un escriptor declaradament situat en l'òrbita de l'ateisme. L'obra, *Celui qui croyait au ciel et celui qui n'y croyait pas* con, publicada vers el 1994, va travessant diverses qüestions humanes, i des de posicions diferents van establint un diàleg de contraris sobre infinitat de qüestions relaciones amb la persona humana, perquè tots dos són d'aquells que coincideixen en el fet que tot allò que és humà els interessa.

Jean Guitton parteix de la fe, i en unes paraules seves, el nombre del 1966 afirma:

«Què serien els sagraments sense la fe? Només símbols màgics. Què seria la pregària sense la fe? Una paraula vana. Què seria la litúrgia sense la fe? Un teatre sacre ... il catecisme? Un codi de moral i d'absurditats, l'Evangelí? Un mite venerable. I què seria l'ecumenisme? Una comèdia pia, perquè no ens uneix res tant com una fe comuna. I sense la fe la mort seria només la mort».

«LÒGICA DE L'EVANGELI: ESTIMAR SENSE POSSEIR»

Tard o d'hora a la vida s'han d'anar lligant caps, és a dir, hem d'arribar a poder explicar-nos a nosaltres mateixos la fe que diem que professem. Necessitem fer-nos conscients del Déu en qui creiem, i explicar-nos de manera comprensible com hem arribat a Ell, o millor dit, com Ell ha arribat a nosaltres. Cal un llenguatge comprensible però també encertat perquè parlar de l'Amor de Déu no és pas fàcil per a ningú. Com entendre avui el text de la segona lectura (Ef 5,21-32)? Com traduir-lo en les nostres pròpies paraules? És que els homes i les dones han de viure en una mena de relació jeràrquica? Doncs, clar que no. No podem oblidar la igualtat de tots els qui són fills i filles de Déu (Ga 3,28). No podem desfer-nos, com si res, de com Jesús ens reconeix: tots som amics seus, i no pas servents. Els primers cristians havien de trobar la manera per explicar com Crist ha estimat l'Església, fins el punt de donar la vida. Que és de fet el que celebrem en l'Eucaristia. Aquell que entén aquest gest de Jesús, hauria de poder i voler viure'l en la seva vida. L'Amor de Jesús vers nosaltres no ha estat mai possessiu. Jesús no ens ha humiliat mai, sinó que ens ha enaltit. El seu Amor ens ha dignificat. Jesús no va actuar mai despòticament. Per tant, si algú vol ser de debò seguidor de Jesús, que es posi al servei del altres, com Jesús mateix va fer en el darrer sopar, rentant els peus als seus amics, els deixebles. Així entenem el misteri de la nostra fe present en l'Eucaristia, que tothom qui en participi estimi fins a donar-ho tot. Així, doncs, que la dona estimi el marit i el marit la dona, en tot moment i no pas de manera superficial, mai com una expressió de superioritat, d'un caprici o d'una estratègia, sinó com manifestació d'un amor ferm que eleva la vida d'aquell que tenim davant nostre. Preguem intensament pels matrimonis de les nostres parròquies, per les nostres famílies i per les nostres parròquies, perquè puguem estimar-nos del tot, sense fer ús de cap mena d'expressió de superioritat vers ningú, sinó amb total disponibilitat i generositat, com Jesús féu amb nosaltres, els seus amics, la seva Església.

Mn. Daniel Palau

HORARIS DE MISSA

Dilluns i divendres a les 19h.
Dimarts i dimecres missa
compartida a les 19h. Dissabte a les
20. Diumenge missa a les 12h.

INTENCIONS

Dissabte 21: Carme Bacarisses
Jorba.

+++++

HORARIS DE MISSA

Dimarts i dijous a les 9'15h. Dissabte
a les 18h. Diumenge a les 10'30h.

INTENCIONS

Dissabte 21: Josep Maria Boltà. Josep
Morral Termes / Diumenge 22:
Montserrat Boltà Cañellas. Salvador
Ros i Dolors Roca i família. Joan
Ribas. Josep Martí Tor.

+++++

Tens paraules de Vida Eterna!

Jesús, devia ser molt dur
per a tu constatar que la gent
no comprenia el gest més sublim
del teu amor als homes
i que gairebé tots t'anaven abandonant.

El teu llenguatge era i és encara difícil.
Suposo que comprens que alguns et deixin
i no compreguin la importància
de l'Eucaristía.

És que, amb la nostra pobra intel·ligència,
no podem comprendre
el misteri de Déu.

Seguint-te i mirant-te,
l'intueixo una mica i, sense comprendre't,
et dic com Pere:
«A on podem anar?
Només tu tens paraules de vida eterna...
ets el Sant de Déu!»
Augmenta la meva fe
i dóna'm l'Esperit
perquè m'il·lumini la intel·ligència i el cor.

"La Missa de cada dia", de l'Editorial Claret